

καλογερική

καλογερική, η, ουσ. [<μσν. καλογηρική, θηλ. του επιθ. καλογηρικός], η καλογερική. **1.** ο τρόπος ζωής ή η ίδια η ζωή του ατόμου που ζει τη μοναστική ζωή: «πήγε στο Άγιο Όρος για ν' ακολουθήσει την καλογερική». **2.** η κατάσταση του άγαμου ατόμου: «καλά είναι να γυρίζεις λεύτερος και χωρίς οικογενειακές υποχρεώσεις, αλλά το βράδυ που πηγαίνεις να κοιμηθείς μονάχος καταλαβαίνεις πως δεν αντέχεται η καλογερική»·

- βαριά δουλειά (είναι) η καλογερική, βλ. λ. δουλειά·

- βαριά η καλογερική, **α.** η άγαμη ζωή είναι δύσκολη: «καλή είναι η ελευθερία, δε λέω, αλλά βαριά η καλογερική, μωρ' αδερφάκι μου!». **β.** είναι βαρύ το έργο ή το καθήκον που απαιτεί κόπους, θυσίες, στερήσεις και στενοχώριες: «απ' τη μέρα που έχασε την περιουσία του κι αναγκάστηκε να βγάλει μονάχος του το ψωμί του, κατάλαβε πόσο βαριά είναι η καλογερική!»·

- βαριά η καλογερική μ' αβάσταχτος ο γάμος, δηλώνει πως και η μοναχική ζωή και ο έγγαμος βίος είναι δύσκολες καταστάσεις: «μου παραπονιέσαι πως είναι δύσκολο να ζει κανείς μόνος, ρώτα όμως και μένα τον παντρεμένο, γιατί βαριά η καλογερική μ' αβάσταχτος ο γάμος». Πρβλ.: *όποιος παντρεύεται, μετανιώνει ενενήντα εννιά τοις εκατό, όποιος δεν παντρεύεται, μετανιώνει εκατό τοις εκατό.*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας